

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie **zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko** (Dz. Urz. UE L 155 z dnia 12.06.2019, str. 1) konieczna jest transpozycja tych przepisów do polskiego prawa. Termin transpozycji upłynął 3 lipca 2021 r.

W projekcie ustawy *o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw* zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973) w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903), w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i 2151), w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, 784 i 1564).

Art. 1. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* wprowadzono zmiany mające na celu ujednoczenie terminów i zastąpienie „wprowadzających lub wprowadzanych na terytorium kraju” terminem „wprowadzających lub wprowadzanych do obrotu”. W związku z tym art. 1 ust. 1 nadano nowe brzmienie.

W celu poszerzenia zakresu ustawy o produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w art. 1 ust. 1 dodany został pkt 4, odnoszący się do zapobiegania negatywnemu wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, w tym środowisko wodne i na zdrowie człowieka. W art. 1 ust. 2 znajduje się odniesienie od ustaw odpadowych. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie dotyczących postępowania z odpadami powstałymi z produktów objętych jej przepisami mają zastosowanie przepisy:

- ustawy z dnia 27 września 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973)
- ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, 875, 1648 i 2151).

Ponadto, w celach interpretacyjnych należy odnieść się do *Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (2021/c 216/01)* z dnia 31 maja 2021 (Dz. U. UE L C 216 z dnia 7.06.2021 r., str. 1).

W art. 2 znajdują się objaśnienia pojęć, które dodano w celu dostosowania ich

do brzmienia w dyrektywie bądź też w celu ujednoczenia ich brzmienia zawartego w innych przepisach odpadowych. Wprowadzono także nowe definicje:

- 1) w art. 2 pkt 3 nadano nowe brzmienie definicji „import odpadów” ujednoczając słownictwo, o którym mowa powyżej – „wprowadzenie na terytorium” zastąpiono „wprowadzeniem do obrotu”;
- 2) po pkt 4 dodano punkty z definicjami: narzędzia połowowe, narzędzia połowowe stanowiące odpady w celu ich dostosowania do brzmienia zawartego w dyrektywie, a w przypadku definicji narzędzi połowowych stanowiących odpady – w celu wprowadzenia tego pojęcia z dyrektywy do przepisów krajowych. Definicja narzędzi połowowych jest już zawarta w przepisach krajowych, min. w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 21 sierpnia 2019 r. w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich oraz szczegółowych warunków wykonywania rybołówstwa komercyjnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1701) Należy wskazać, że definicja narzędzi połowowych nie obejmuje sprzętu wędkarskiego;
- 3) po pkt 8 dodano punkt z definicją oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, w celu transpozycji tego pojęcia z dyrektywy do przepisów krajowych, i definicją opakowań, odsyłając do definicji już zawartej w przepisach krajowych. Dodano również definicję posiłku;
- 4) pkt 9a otrzymał nowe brzmienie, gdzie doprecyzowano przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odnoszące się do posiadacza odpadów;
- 5) pkt 9b otrzymał nowe brzmienie w odniesieniu do definicji przedsiębiorcy, doprecyzowując ją w odniesieniu do wprowadzającego do obrotu produkty. Ponadto, doprecyzowano definicję w odniesieniu do przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem lub zlecającemu wytworzenie produktu innemu przedsiębiorcy;
- 6) pkt 9c otrzymał nowe brzmienie, dodając do już funkcjonującej definicji produktów produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załącznikach 6–10 do ustawy i narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne;
- 7) po pkt 9c dodano definicje producenta i produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu transpozycji tych definicji z dyrektywy do przepisów krajowych. Należy wskazać, że produktem w przypadku chusteczek czy papierosów z filtrem zawierającym tworzywa sztuczne będzie nie jedna sztuka, ale jedna paczka chusteczek nawilżanych, lub jedna paczka papierosów z filtrem zawierającym tworzywa sztuczne;
- 8) pkt 11 otrzymał nowe brzmienie, gdzie doprecyzowano odesłanie do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

- 9) po pkt 11a dodano pkt 11aa z definicją tworzywa sztucznego oraz pkt 11ab z definicją tworzywa sztucznego ulegającego biodegradacji, co było konieczne w celu pełnej transpozycji dyrektywy. Dodano też pkt 11ac definiujący użytkownika końcowego;
- 10) nadano nowe brzmienie pkt 11f, gdzie definicję wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów dostosowano do zmienionej terminologii związanej z wprowadzeniem do obrotu, zastępując termin „wprowadzenie na terytorium kraju”;
- 11) nadano nowe brzmienie pkt 12a – analogicznie do zmian w całej ustawie w zakresie zastąpienia terminu „wprowadzenie na rynek krajowy” terminem „wprowadzenie do obrotu” dokonano korekty w zakresie samej definicji, zastępując definicję „wprowadzenie na rynek krajowy” definicją „wprowadzenie do obrotu”;
- 12) po pkt 12a dodano pkt 12b gdzie dodano definicję wyrobów tytoniowych, odsyłając do przepisów krajowych, gdzie pojęcie to zostało już zdefiniowane;
- 13) po art. 2 dodano art. 2a precyzujący w nim definicję wprowadzenia produktu do obrotu, jak również dokonano wyjaśnienia, kiedy następuje wprowadzenie produktu do obrotu.

W art. 3 dostosowano terminologię tak jak powyżej: termin „wprowadzonych przez niego na terytorium kraju” zastąpiono konsekwentnie „wprowadzonych przez niego do obrotu”, nadano nowe brzmienie ust. 3. i ust. 4 w tym samym zakresie – wprowadzając termin „wprowadzonych do obrotu”.

Zgodnie z przyjętą terminologią „wprowadzenia do obrotu” konieczne było także uchylene ust. 5, ust. 6, ust. 6a i ust. 7.

Nadano nowe brzmienie ust. 9, ponadto ust. 9 pkt 3 dokonano podobnej zmiany – „wprowadzonych na terytorium kraju” zastąpiono „wprowadzonych do obrotu”.

Nadano nowe brzmienie ust. 9a, gdzie „odpadów opakowaniowych i poużytkowych” zastąpiono „odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy”. Konsekwentnie tej samej zmiany dokonano w ust. 9b. Dostosowano tym samym brzmienie przepisów do przedmiotu regulacji, doprecyzowując, do których produktów dokładnie odnoszą się te przepisy.

Również w ust. 10, ust. 11a i ust. 11d dokonano zmiany pojęć „wprowadzonych na terytorium kraju” na „wprowadzonych do obrotu”.

Po uchylonym art. 3a dodano art. 3b–3o.

Kolejne przepisy zawarte w art. 3b–3g dotyczą opłaty. W art. 3b wprowadzono obowiązek pobierania od opłaty przez jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne od nabywającego opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje i posiłki w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Opłata ta będzie pobierana od użytkownika końcowego. Obowiązkiem

tym objęto także przedsiębiorców oferujących napoje i posiłki w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, poprzez urządzenia vendingowe w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne. Ponadto, ww. przedsiębiorcy będą mieli obowiązek zapewnienia nabywcom dostępności w sprzedaży opakowań wielokrotnego użytku lub opakowań wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne. Obowiązek ten wejdzie w życie dopiero od 1 stycznia 2024 r. Wprowadzenie opłaty stanowi transpozycję art. 4 dyrektywy 2019/904 w zakresie zmniejszenia ilościowego stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy. Opłata ta ma na celu zniechęcenie konsumentów do nabywania opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na rzecz opakowań i produktów z alternatywnych tworzyw lub opakowań i produktów wielokrotnego użytku. Opłata dotyczy produktów oferowanych zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie. Należy podkreślić, że obowiązek pobierania ww. opłaty dotyczy także przedsiębiorców oferujących napoje i posiłki w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych poprzez urządzenia vendingowe w miejscach innych niż jednostki handlowe czy gastronomiczne. Nadzór na przestrzeganiem przepisów związanych z pobieraniem opłaty przez jednostki handlowe i gastronomiczne został powierzony Inspekcji Handlowej.

W art. 3c ustalono, że maksymalna stawka ww. opłaty może wynieść 1 zł za jedną sztukę opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, natomiast rzeczywista stawka opłaty, która przeznaczona jest na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z tych produktów, zostanie określona w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów i ministrem właściwym do spraw gospodarki. Stosowne upoważnienie zostało zawarte w tym artykule. Opłata będzie mogła stanowić całkowity koszt opakowania dla użytkownika końcowego albo zostanie doliczona do ceny ustalonej przez jednostkę handlową lub gastronomiczną. Wówczas cena składać się będzie z właściwej ceny opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz doliczonej do niego opłaty.

Kolejne przepisy, wprowadzone w art. 3d-3g, dotyczą gromadzenia i przekazywania wpływów pochodzący z tej opłaty. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami opłata wnoszona będzie na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym została pobrana.

W art. 3e określona została sankcja za niewniesioną opłatę lub opłatę niższą od pobranej. W przypadku nie wniesienia tej opłaty w całości lub jej części marszałek

województwa określi wysokość zaległości z tytułu tej opłaty, a w przypadku niewykonania decyzji określającej wysokość zaległej opłaty ustali w drodze decyzji dodatkową opłatę w wysokości 50% kwoty niewniesionej opłaty pierwotnej. W art. 3f wskazano, że właściwy marszałek województwa będzie gromadził na odrębnym rachunku bankowym środki pochodzące z opłaty i dodatkowej opłaty. Z uwagi na fakt, że jeden przedsiębiorca posiadać może jednostki handlowe na terenie różnych urzędów marszałkowskich przyjęto rozwiązanie analogiczne jak w przypadku opłat recyklingowych, którymi objęte są torby na zakupy z tworzywa sztucznego – przekazywanie środków do marszałka właściwego na miejsce pobrania opłaty. Opłaty pobierane będą w konkretnych jednostkach handlowych i ze względu na ten fakt przyjęto takie rozwiązanie. Natomiast środki z opłat i sprawozdania będą przekazywane w ramach jednego wojewódzkiego sprawozdania z informacją o poszczególnych jednostkach. Podobne rozwiązanie przyjęto dla toreb na zakupy z tworzyw sztucznych.

Określono podział tych środków jako dochody budżetu państwa oraz dochody w wysokości 2% budżetu samorządu województwa, określając przy tym, że samorząd województwa może je przeznaczyć na koszty egzekucji należności z tytułu tychże opłat oraz obsługę administracyjną systemu poboru opłat.

Określono także, że wpływy z tych opłat, powiększone o przychody z oprocentowania i pomniejszone o dochody wysokości 2%, właściwy marszałek województwa będzie przekazywał na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z przeznaczeniem na kampanie edukacyjne dotyczące możliwości stosowania, wykorzystywania bądź użytkowania opakowań z innych materiałów niż tworzywa sztuczne lub opakowań wielokrotnego użytku.

Z kolei w art. 3g wskazano odniesienie do stosowania ordynacji podatkowej w sprawach przedmiotowej opłaty i dodatkowej opłaty.

W art. 3h zobowiązano przedsiębiorców prowadzących jednostki handlowe i gastronomiczne, w których są oferowane opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub posiłki w opakowaniach jednorazowych z tworzyw sztucznych, objęte opłatą, do prowadzenia ewidencji, w postaci papierowej lub elektronicznej, liczby nabytych i wydanych nabywcy końcowemu (odpłatnie lub nieodpłatnie) opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w danym roku kalendarzowym. Do takich opakowań jednorazowego użytku można zaliczyć: pojemniki na posiłki typu fast food lub pudełka zawierające zimny lub podgrzany posiłek, kanapki wrapy, sałatki, a także pojemniki na żywność świeżą lub przetworzoną niewymagającą dalszej obróbki, taką jak owoce, warzywa czy desery. Do tej kategorii pojemników nie zaliczamy: pojemników zawierających

żywność suszoną, zimną żywność wymagającą dalszej obróbki, pojemniki zawierające więcej niż jedną porcję żywności lub pojemniki zawierające jedną porcję żywności sprzedawane w ilości większej niż jedna sztuka. Przykłady takich pojemników zostały zawarte w *Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (2021/c 216/01)* z dnia 31 maja 2021 (Dz. U. UE C 216 z dnia 7.06.2021 r., str. 1).

Ponadto, doprecyzowano, że przedsiębiorca prowadzący więcej niż jedną ww. jednostkę handlu detalicznego lub jednostkę gastronomiczną prowadzi ewidencję oddzielnie dla poszczególnych jednostek i musi ją przechowywać przez okres 5 lat, podobnie jak we wszystkich przepisach z zakresu odpadów, gdzie jest wymagany 5-letni okres na przechowywanie wymaganych informacji.

W ust. 3 z kolei zobowiązano przedsiębiorców pobierających tą opłatę do składania sprawozdania, na zasadach określonych w art. 73 ustawy o odpadach, o liczbie nabytych i wydanych przez tych przedsiębiorców nabywcy końcowemu (odpłatnie lub nieodpłatnie) opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w załączniku nr 6 do ustawy, co służy realizacji obowiązku nałożonego na Polskę przepisami dyrektywy 2019/904 tj. obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego zmniejszenia stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawartych w załączniku nr 6 do ustawy, objętych obowiązkiem art. 4 dyrektywy 2019/904 w sprawie zmniejszenia stosowania. Przedsiębiorca prowadzący więcej niż jedną jednostkę składa sprawozdanie z uwzględnieniem poszczególnych jednostek.

W art. 3i wprowadzono zakaz wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy oraz wyrobów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, zgodnie z art. 5 dyrektywy 2019/904.

W art. 3j zobowiązano producentów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienionych w załączniku nr 8 do ustawy, do umieszczenia na opakowaniach tych produktów lub na samych produktach oznakowania zgodne ze wzorami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji Europejskiej (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiającego zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy 2019/904 (Dz. Urz. UE L 428 z dnia 17.12.2020, str. 57). Doprecyzowano także, że w przypadku produktów wymienionych w załączniku nr 8 pkt. 1–3 oznakowanie można umieszczać na opakowaniach jednostkowych.

W art. 3k na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 9 do ustawy wprowadzono obowiązek ponoszenia kosztów związanych zagospodarowaniem odpadów powstałych z produktów przez nich wprowadzonych do obrotu. Finansowanie ma objąć:

1. zbieranie takich odpadów pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich zagospodarowania. Przez miejsca publiczne rozumie się miejsca ogólnodostępne, gdzie ustawione są kosze na odpady a więc min.: kosze usytuowane na chodnikach, skwerach, dworcach, alejach handlowych, przed budynkami użyteczności publicznej, parkach czy przy plażach,
2. koszty uprzątnięcia, transportu i przetwarzania odpadów powstałych z tych produktów.

Ponadto, wyjaśniono sposób obliczania tej opłaty jako iloczyn stawki opłaty oraz masy lub liczby tych produktów wprowadzonych do obrotu w danych roku kalendarzowym.

W art. 3l została określona maksymalna stawka opłaty w wysokości: 0,20 zł/kg oddzielnie dla każdego rodzaju wprowadzanego do obrotu produktu wymienionego w załączniku nr 9 do ustawy sekcja I, zaś 0,05 zł za sztukę oddzielnie dla każdego rodzaju wprowadzanego produktu z załącznika nr 9 do ustawy sekcja II i III, a jej rzeczywiste stawki zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Stosowne upoważnienie zostało zawarte w projekcie.

W art. 3m–3n określono kwestie związane z przekazywaniem środków pochodzących z tej opłaty. Przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 9 do ustawy będą przekazywać środki na zagospodarowanie odpadów powstałych z wprowadzonych przez nich do obrotu produktów, na rachunek bankowy właściwego marszałka województwa, a ten z kolei na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Wprowadzono również sankcję za nieprzeznaczenie przez przedsiębiorców środków na te cel i określono sposób wyliczania przez marszałka województwa ten sankcji. Ponadto wskazano, że właściwy marszałek województwa będzie gromadził te środki na odrębnym rachunku bankowym. Określono podział tych środków jako dochody budżetu państwa oraz dochody w wysokości 2% budżetu samorządu województwa, określając przy tym, że samorząd województwa może je przeznaczyć na koszty egzekucji należności z tytułu tychże opłat oraz obsługę administracyjną systemu poboru opłat. Określono także, że wpływy z tych opłat, pomniejszone o przychody z oprocentowania i pomniejszone o dochody wysokości 2%, właściwy marszałek województwa będzie przekazywał na rachunek bankowy Narodowego

Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z przeznaczeniem na zbieranie, transport, przetwarzanie i utrzymanie systemów

Ponadto, zobowiązano przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 9 do ustawy do składania sprawozdania o wysokości wniesionej opłaty, na zasadach określonych w art. 73 ust. 2 pkt 3 i pkt 3a ustawy o odpadach. Dane zawarte w takim sprawozdaniu będą wykorzystane przy realizacji obowiązku nałożonego na Polskę przepisami dyrektywy 2019/904 tj. obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego zmniejszenia stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawartych w załączniku nr 6 do ustawy, objętych obowiązkiem art. 4 dyrektywy 2019/904 w sprawie zmniejszenia stosowania.

W art. 3o wskazano odniesienie do stosowania ordynacji podatkowej w sprawach przedmiotowej opłaty i dodatkowej opłaty z uprawnieniem podatkowym przysługującym marszałkowi województwa.

W art. 8a-8c dodano przepisy dotyczące autoryzowanego przedstawiciela i upoważnionego przedstawiciela. W art. 8a ust. 1 producent **otrzymał prawo** do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie obowiązków jego na terytorium kraju. Z kolei w ust. 2 doprecyzowano, że wyznaczenie może nastąpić w formie pisemnej umowy, zaś w ust. 3 sprecyzowano, kto może takim autoryzowanym przedstawicielem zostać. W ust. 5 doprecyzowano, że do autoryzowanego przedstawiciela mają zastosowanie przepisy tejże ustawy dotyczące przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne. W ust. 5 i ust. 6 doprecyzowano jaką rolę pełni autoryzowany przedstawiciel.

Z kolei w art. 8b określono okoliczności, w których przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne został zwolniony z wykonywania obowiązków wynikających z przedmiotowej ustawy - jeśli jego autoryzowany przedstawiciel jest wpisany do rejestru oraz jeśli ten autoryzowany przedstawiciel otrzymał od przedsiębiorcy wszelkie niezbędne dane do wykonywania przez tego autoryzowanego przedstawiciela obowiązków. Jednak w przypadku, gdy tych danych przedsiębiorca nie przekazał, samodzielnie wykonuje on swoje obowiązki.

W artykule tym zobowiązano również autoryzowanego przedstawiciela do prowadzenia wykazu przedsiębiorców, którzy przekazali mu swoje uprawnienia.

Z kolei w art. 8c na wytwórcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, który sprzedaje na terytorium innego niż Rzeczypospolita Polska państwa członkowskiego UE te produkty **nałożono obowiązek** wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela (w drodze pisemnej umowy), który będzie wykonywał obowiązki tego producenta, wynikające z dyrektywy 2019/904, na terytorium tego państwa członkowskiego UE.

W art. 8d przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne został zobowiązany do ponoszenia kosztów zbierania, transportu i zagospodarowania zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady. Wskazany został również obowiązek dla tego przedsiębiorcy osiągnięcia do dnia 31 grudnia 2030 oraz w latach następnych minimalnego rocznego poziomu zbierania odpadów powstałych z wprowadzonych przez niego produktów, który wynosi 30%. Zostały również określone poszczególne wielkości minimalnego poziomu zbierania w rozbiciu na poszczególne lata do roku 2030, jak również wskazano, że ten minimalny roczny poziom zbierania w danym roku kalendarzowym oblicza się jako stosunek masy zebranych zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady do masy wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych, a te dwie grupy (produktów i odpadów) zostały objęte obowiązkiem ewidencji, zarówno papierowej, jak i elektronicznej, zgodnie z formatem danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (UE) 2021/958 z dnia 31 maja 2021 r. ustanawiająca format zgłaszania danych i informacji dotyczących wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych oraz zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady w państwach członkowskich i format sprawozdania z kontroli jakości zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d) i art. 13 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 (Dz. Urz. UE L 211 z dnia 15.06.2021, str. 51). Informacje dotyczące ewidencji należy przechowywać przez okres 5 lat. Ponadto, w ust. 8 wskazano, że w przypadku braku ewidencji marszałek województwa określa te informacje w drodze oszacowania. Wskazano także sposób oszacowania. Ustępy 9-13 odnoszą się do zaświadczenia, które przedsiębiorca prowadzący portowe urządzenia do odbioru odpadów lub przedsiębiorca prowadzący inne równoważne systemy zbierania jest obowiązany wydać na wniosek przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe i określają sposób jego wydawania oraz zakres informacji, które zawiera zaświadczenie. Dodatkowo ust. 14 zawiera upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego wzór zaświadczenia.

Z kolei w art. 9 wskazano rodzaje działalności, które podlegają wpisowi do rejestru, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. I tak podlegają temu obowiązkowi

1) przedsiębiorcy:

- a) wytwarzający, importujący lub nabywający produkty w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia produktów,
- b) wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne lub autoryzowani przedstawiciele,
- c) prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne – w terminie 3 miesięcy od dnia wejście w życie ustawy,
- d) prowadzący odzysk lub recykling odpadów powstałych z produktów,
- e) dokonujący eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi,

2) organizacje odzysku.

Ponadto, doprecyzowano, kto ma obowiązek umieszczania numeru rejestrowego na dokumentach sporządzonych w związku z wykonywaną działalnością objętą wpisem do rejestru.

Dzięki temu wpisowi nastąpi uproszczenie nadzoru na rynkiem odpadów powstałych z produktów zawierających tworzywa sztuczne. Informacje dostępne w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, zwanej DBO, pozwolą na monitorowanie zawartych w ustawie celów związanych ze zmniejszeniem stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego objętych przepisami tej ustawy, ponadto dostarczą niezbędnych danych potrzebnych do przygotowania sprawozdania dla Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2019/904.

Nadano nowe brzmienie art. 10, dodając do niego autoryzowanego przedstawiciela jako kolejny podmiot zobowiązany do składania sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy o odpadach.

W dodanym art. 10a wskazany został obowiązek sprawozdawczy nałożony na ministra właściwego do spraw klimatu do składania Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2019/904 (SUP), polegający na sporządzaniu i przekazywaniu Komisji Europejskiej sprawozdania o:

- a) masie wprowadzonych do obrotu w dany roku kalendarzowym jednorazowych produktów z tworzywa sztucznego wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy,
- b) zmniejszeniu stosowania wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego,

- c) masie wprowadzonych do obrotu i zebranych butelek na napoje jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętek i wieczek,
- d) masie wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz masie zebranych zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady,
- e) danych dotyczących odpadów pochodzących ze stosowania wyrobów tytoniowych z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtrów zawierających tworzywa sztuczne sprzedawanych do używania z wyrobami tytoniowymi.

Polska będzie zobowiązana, zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy do przekazania Komisji Europejskiej przedmiotowego sprawozdania w ciągu 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego.

Po uchylonym art. 11a został dodany art. 11b nakładający na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 10 oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne obowiązek finansowania i prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, informujących konsumentów o:

- 1) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy w pkt 5–9 i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz na temat najlepszych praktyk w zakresie należytego gospodarowania odpadami;
- 2) wpływie na środowisko, w szczególności środowisko morskie, zaśmiecania oraz nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne;
- 3) wpływu na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Należy podkreślić, że produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w pkt 1-4 załącznika nr 10 do projektowanej ustawy w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych zostaną objęte oddzielnym projektem – zmianą ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, nad którym równolegle trwają prace legislacyjne.

Ponadto, w ustępie 3 tegoż artykułu wyjaśniono dokładnie znaczenie terminu „publiczne kampanie edukacyjne” i określono jakie działania uznaje się za działania w ramach publicznych kampanii edukacyjnych.

Wskazano także, w ust. 4, że przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty objęte obowiązkiem publicznych kampanii edukacyjnych może realizować ten obowiązek na dwa sposoby. Albo samodzielnie, przeznaczając na ten cel do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy kwotę opłaty, lub wnosząc ją na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego. Opłatę oblicza się jako iloczyn stawki określonej w ust. 7 oraz odpowiednio masy lub liczby sztuk produktów, wprowadzonych do obrotu w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata. Stawki zostały zróżnicowane dla poszczególnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Doprecyzowano także, że wprowadzający do obrotu wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne oraz filtry zawierające tworzywa sztuczne realizują obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych wyłącznie poprzez wniesienie opłaty do właściwego urzędu marszałkowskiego.

W ust. 10-12 wskazano sposób w jaki następuje dystrybucja środków pochodzących z tej opłaty. 2% środków wpłaconych przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu produkty objęte tym obowiązkiem stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na obsługę rozliczenia wykonania obowiązku prowadzenia tych kampanii.

Ponadto, rozliczenie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych następuje do 15 marca następnego roku, którego opłata dotyczy. Przedsiębiorca zobowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych ma także obowiązek złożyć sprawozdanie o przeprowadzanych kampaniach edukacyjnych w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy o odpadach – w terminie do 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy. Do środków wpłaconych na edukację ekologiczną będą miały zastosowanie przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa a uprawnienia organów podatkowych przysługiwać będą marszałkowi województwa.

W art. 12 wprowadzono zmiany polegające na dodaniu do podmiotów obowiązkiem ponoszenia opłaty produktowej za niezrealizowane obowiązki przedsiębiorców wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne w przypadku niezyskania przez nich minimalnych poziomów zbierania zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady, o których mowa w art. 4d zmienianej ustawy.

W związku z tą zmianą art. 12 zaistniała konieczność zmiany art. 14 dotyczącego stawek opłat produktowych dla narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne. Wprowadzona tutaj zmiana będzie wymagała zmiany obowiązującego rozporządzenia, o którym mowa w art. 14 ust. 4 obowiązującej ustawy, dotyczącego szczegółowych stawek

opłat produktowych dla poszczególnych produktów i dodania do niego narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.

Konsekwencją wprowadzonych zmian w art. 12 i art. 14 jest zmiana również art. 15, gdzie obowiązek składania rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy o odpadach, nałożono także na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne.

W art. 25 ust. 1 doprecyzowano właściwość marszałka ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu, organizacji, autoryzowanego przedstawiciela czy producenta, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – wskazano właściwość Marszałka Województwa Mazowieckiego/Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego. W przypadku jednostek handlowych czy gastronomicznych właściwym marszałkiem będzie marszałek ze względu na pobraną opłatę.

W art. 27 z kolei doprecyzowano w jaki sposób urzędy marszałkowskie gromadzą środki pochodzące z opłat przewidzianych w projektowanej ustawie, a następnie jak przekazują zgromadzone środki do Narodowego Funduszu.

W art. 32 i art. 33 dostosowano nazewnictwo wprowadzając terminologię „wprowadzenie do obrotu”.

W art. 33a doprecyzowano, że wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzanych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne gromadzone będą na rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

Tytuł rozdziału 7 ustawy zmieniono, dostosowując do brzmienia przepisów karnych i tak nadano mu brzmienie „Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne”.

Dodane zostały art. 40a–40c zawierające wyliczenie przepisów karnych za nieprzestrzeganie przepisów ustawy, a także określające wysokość administracyjnych kar pieniężnych nakładanych na podmioty za nieprzestrzeganie przepisów ustawy, a także odesłanie do działu IVA Kodeksu Postępowania Administracyjnego w sprawach dotyczących kar pieniężnych.

Dodane też zostały nowe załączniki nr 6 – 10 do ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) w art. 3 ust. 1 zmieniono brzmienie pkt. 2h i dodano uprawnienia kontrolne Inspekcji Handlowej w zakresie przestrzegania przepisów art. 3b ust. 1 i ust. 2 projektowanej ustawy.

Art. 3. Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1278, 1565, 2127 i 2338) – doprecyzowano kwestie

przekazywania do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej środków pieniężnych z tytułu:

- opłaty, która będzie pobierana przez jednostki handlowe i gastronomiczne od nabywających opakowania jednorazowego użytku objęte wymogiem zmniejszenia stosowania (załącznik nr 6 do projektowanej ustawy) oraz dodatkowej opłaty (art. 3b–3h),
- opłaty na pokrycie kosztów zbierania z publicznych systemów zbierania, transportu, przetworzenia oraz utrzymania utworzonych do realizacji tych celów systemów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy (art. 3k–3n),
- środków przekazywanych na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych (art. 11b ust. 6).

W art. 401 po ust. 7 po pkt 7b dodano pkt 7c zawierający przepisy dotyczące powyżej wspomnianych opłat. Ponadto, w art. 401c w ust. 9 nowe brzmienie nadano wprowadzeniu do wyliczenia, uwzględniając zmianę w art. 401. Dodano pkt 7 i 8 doprecyzowując przeznaczenie środków Narodowego Funduszu na zagospodarowanie odpadów zebranych z miejsc publicznych oraz finansowanie kampanii edukacyjnych.

Art. 4. W ustawie z dnia z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i 2151) w art. 35 ust. 1, który dotyczy zawartości planów gospodarki odpadami, dodano pkt 4a, dotyczący opracowywania w nich również kierunków działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz uwzględniania działań zmniejszających stosowanie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 1 do projektowanej ustawy.

W art. 49 katalog podmiotów poszerzono o przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne, w których są oferowane opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub posiłki w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

W art. 50 w ust. 1 pkt 1 w lit. a zastąpiono „wprowadzających na terytorium kraju” na „przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty lub autoryzowanych przedstawicieli”. W tym samym ustępie w pkt 1 dodane zostały lit. e–h, w których dodano podmioty zobowiązane do wpisu do rejestru: autoryzowanych przedstawicieli, przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego, prowadzących jednostki gastronomiczne, w których są oferowane opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub posiłki w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały objęte opłatą, o której mowa w art. 3b a także przedsiębiorców

wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, przedsiębiorców prowadzących portowe urządzenia do odbioru odpadów oraz przedsiębiorców prowadzących inne równoważne systemy zbierania

Zmieniono także brzmienie ust. 5 oraz dodano ust. 5a, określając w nim dla autoryzowanego przedstawiciela, który przejął obowiązki od przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub od przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, obowiązek zamieszczenia w rejestrze wykazu przedsiębiorców, od których przejął obowiązki.

W art. 52 ust. 1 w pkt 1 zmieniono jego brzmienie i dodano odniesienie do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. W ust. 1 pkt 4 zmieniono brzmienie lit. a zamieniając „wprowadzającego na terytorium kraju” pojęciem „przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty lub autoryzowanego przedstawiciela”. Ponadto, dodano podpunkt dotyczący wykazu producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę.

Zmieniono także brzmienie pkt 4 dodając po wyrazie „produktów” doprecyzowanie „o których mowa w załączniku nr 4a do ustawy”, dodano także litery f–g w celu podania przy wpisie do rejestru szczegółowych danych dotyczących przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego oraz jednostkę gastronomiczną.

Przepisy odnoszące się do autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej dodano w art. 53 ust. 5 pkt 1 oraz nowowprowadzonym pkt 7.

W art. 57 w ust. 1 zmieniono brzmienie pkt 5–7: „wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach”, „wprowadzających do obrotu opony”, „wprowadzających do obrotu oleje smarowe”. Ponadto, dodano pkt. 8 i 9.

W art. 73 dotyczącym rocznych sprawozdań, w ust. 1 dodano pkt 2b, gdzie wskazano obowiązek sprawozdawczy dla przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego oraz jednostkę gastronomiczną, a także zmieniono brzmienie pkt. 3 wprowadzając pojęcie „wprowadzający do obrotu”.

Nadano nowe brzmienie ust. 2 pkt 3 w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy.

W ust. 2 dodano pkt 3a, gdzie wskazano obowiązek sprawozdawczy dla przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw

sztucznych, produkty w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, precyzując zawartość danych w składanych sprawozdaniach w odniesieniu do sprawozdania obejmującego produkty wymienione w załączniku nr 6, narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne oraz produkty wymienione w załączniku nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

W art. 76 w ust. 1 w pkt 3 doprecyzowano właściwość marszałka w odniesieniu do składania sprawozdań przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne.

W art. 79 ust. 2 pkt 2 zamieniono wyrażenie „na terytorium kraju” konsekwentnie na „do obrotu”.

Art. 5. W ustawie z dnia z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2020 r. poz. 310) dodano w art. 159 w ust. 1 w pkt 1 lit. d – uszczegółowienie zanieczyszczeń wód morskich także narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady, a także w art. 318 w ust. 1 zmieniono brzmienie pkt 16.

Art. 6 projektowanej ustawy dopuszcza możliwość wykorzystania zapasów magazynowych wprowadzonych do obrotu na terytorium RP przed 3 lipca 2021 r. produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakazem wprowadzania do obrotu i produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych nieopatrzonych wymaganym po 3 lipca 2021 r. oznakowaniem.

Produkt wytworzony ale nie wprowadzony do obrotu przed dniem wejścia w życie ustawy, jeśli zostanie wprowadzony do obrotu pod dniu wejścia w życie ustawy będzie podlegał jej regulacjom.

W **art. 7** wskazano termin złożenia wniosku o wpis do rejestru przez przedsiębiorców w związku z nowymi obowiązkami określonymi w tej ustawie. Obowiązki te zróżnicowano wobec wprowadzających produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzia połowowe oraz przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne, o których mowa w art. 3b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

W **art. 8** doprecyzowano przepisy dotyczące obowiązku sprawozdawczego za 2022 r.

W **art. 9**, ze względu na sytuację epidemiczną, dodano przepis przejściowy zezwalający na używanie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 2 i 7 załącznika nr 7 do ustawy zmienianej w art. 1 w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu

COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i podlega notyfikacji technicznej Komisji Europejskiej.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Planuje się wejście w życie przepisów ustawy nowelizującej po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 5 w zakresie art. 3b ust. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 2) art. 1 pkt 5 w zakresie załącznika nr 4 w zakresie sekcji III załącznika nr 9, który wchodzi w życie z dniem 5 stycznia 2023 r.